

[Handelsministeren.]

valg. Da denne indstilling også har været af betydning for bestemmelserne om ejendomshandlere, der er optaget i § 23 i forslaget til næringslov, har næringslovskommissionen ladet beretningen optage i betænkning I.

Hovedspørgsmålet er her: skal virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom samt erhvervsvirksomheder kun kunne drives af ejendomsmæglere, eller skal man opretholde den gældende ordning, hvorefter sådan virksomhed også kan drives af ejendomshandlere? Med andre ord, skal sådan virksomhed være forbeholdt personer, der har bestået ejendomsmæglerprøven? Det særlige udvalg har ikke kunnet nå til enighed herom, idet et flertal har ment, at virksomheden kun skulle drives af ejendomsmæglere, dog at de nuværende ejendomshandlere skulle kunne fortsætte, medens et mindretal har ment, at virksomheden som hidtil også skal kunne drives af personer, der har næringsbrev som ejendomshandler.

Kommissionen har fundet det betænkeligt at give ejendomsmæglerne eneret, og jeg er for mit vedkommende enig heri.

Spørgsmålet har tidligere været forelagt det høje ting, idet den daværende handelsminister den 14. oktober 1948 fremsatte forslag om ændring i næringsloven, således at ejendomsmæglerne blev tillagt eneret til erhvervs-mæssig udøvelse af virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom (Rigsdagstidende 1948-49, tillæg A, spalte 3053, Folketingets Forhandlinger, spalte 80).

Forslaget var fremsat, bl. a. fordi det havde vist sig, at publikum gang på gang kom ud for skuffelser ved, at personer, der ikke havde kendskab til ejendomshandel, havde optrådt som mellemmand. Forslaget blev ikke gennemført i den foreslåede skikkelse, idet der ikke kunne opnås enighed om at gøre ejendomsmæglerprøven obligatorisk, men retten til at udøve erhvervs-mæssig virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom m. v. blev gjort betinget af løsning af næringsbrev enten som ejendomsmægler eller som ejendomshandler (Rigsdagstidende 1948-49, tillæg B, spalte 1779).

I beretningen for det særlige udvalg er anført flertallets begrundelse for, at ejen-

domsmæglerne bør have eneret. De vigtigste argumenter er, at ejendomsmæglerprøven sikrer, at ejendomsmæglere er i besiddelse af et ikke helt ringe kendskab til de vigtigste retsregler vedrørende deres virksomhed, og at et sådant kendskab ikke mindst er af betydning derved, at den pågældende derigennem bliver i stand til at se, om der i en foreliggende sag er problemer, som kræver en nærmere undersøgelse, medens den usagkyndige let vil overse alle vanskeligheder. Kravet til erhvervets udøvere om kunnen og viden er også stadig stigende som følge af de mange nye lovbestemmelser, der vedrører fast ejendom. Af hensyn til publikum bør det sikres, at mellemmanden har betryggende viden og kendskab til at løse den opgave, som påhviler ham.

Kommissionen har dog fulgt udvalgets mindretal, hvorefter virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom fortsat skal kunne drives af ejendomshandlere, og denne indstilling har jeg ment at kunne tilslutte mig. Forslaget fra Danske Ejendomshandlers Landssammenslutning, hvorefter næringsbrev som ejendomshandler, såfremt der fortsat skal være adgang til at løse et sådant næringsbrev, kun skulle meddeles personer, der har udstået en praktisk læretid på mindst 3 år, har jeg ikke ment at kunne følge.

For at bevare adgangen til at løse næringsbrev som ejendomshandler lægger jeg som kommissionen vægt på, at forslaget til en ny næringslov går i retning af en yderligere liberalisering af adgangen til erhvervsudøvelse, således at en eneret for ejendomsmæglerne vil være i strid med de principper, der i øvrigt er fulgt ved forslaget til en ny næringslov. Hertil kommer, at den gældende ordning efter min opfattelse har virket tilfredsstillende. I øvrigt vil publikum jo selv kunne afgøre, om de ønsker at blive betjent af ejendomsmæglere eller ejendomshandlere. Det vil også ofte være vanskeligt for folk, der er oppe i årene og måske er slået ud af deres hidtidige erhverv på grund af svigtende helbred, men som har et indgående kendskab til ejendomsforhold, at sætte sig på skolebænken igen for at tage en prøve.

Efter den gældende lov skal ejendomsmæglere have næringsbrev, der ligesom andre næringsbreve udstedes af politimester-